

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Par la volonté et l'imagination on doit idéaliser les autres et soi-même.

(Prin intermediul voinței și al imaginației, trebuie să îi idealizăm pe ceilalți și pe noi înșine).

+ Cântec

Data: 29 iulie 1976

Durata: 43'

Fața: A + ½ B

(În timpul acestor momente de tăcere, gândiți-vă să construiți) despre voi înșivă o imagine foarte înaltă, o imagine divină. Puțin câte puțin, această imagine va deveni realitate. Veți răspândi în jurul vostru vibrații de o blândețe și de o bucurie extraordinară, iar cei care vor veni în preajma voastră, vor ajunge chiar să spună, într-o zi: “Merită să trăiești, viața e minunată ! Am găsit sensul vieții.”

Dragi frați și surori, acest gând este foarte, foarte important, foarte bogat. Numai că am vorbit atât de mult despre acest subiect ! Există conferințe despre cum să construiești aceste imagini, cum să le menții, să le hrănești și apoi să le realizezi. Acum n-am să vă spun mare lucru. Iar în aceste conferințe – care sunt mai multe – explic puterea imaginației: ce este imaginația din punct de vedere astrologic, din punct de vedere alchimic, din punct de vedere kabbalistic. Și am descoperit că este cu adevărat un principiu feminin cu o putere formatoare de neînchipuit. Și de ce, deocamdată, oamenii nu prea reușesc să realizeze lucruri cu imaginația lor ? Ei realizează câte ceva, dar este atât de dizarmonios, atât de aiuristic, de

heteroclit, pentru că nu au acea cunoaștere pentru a ști cum să lucreze (cu ea); ei își lasă imaginația să vagabondeze și chiar să devină adulteră și să aducă pe lume copii de tot felul – și negri și galbeni și roșii și albi etc., pentru că și-au lăsat femeia, imaginația, să fie infidelă. Vedeți, oamenii nu merg atât de departe, pentru a descoperi ce este imaginația, ce putere are și ce înseamnă ea, ce principiu reprezintă ea. Este o întreagă știință despre acest lucru. Ei nu-și imaginează ce este imaginația ! Nu-și imaginează ce putere are imaginația – atunci când este controlată, când este orientată, verificată ???, fixată, determinată, educată. Atunci ea se pune pe treabă, iar în subconștient știe cum să aranjeze particulele, electronii și într-o zi, lucrurile devin manifeste, tangibile. Iată ce trebuie să învățăm și să exersăm: să ne supraveghem imaginația.

Iar acum, când vă spun că trebuie mereu să ne oprim asupra a ceva pozitiv, ceva care ne depășește, care este mai sus de noi, adică să știm să idealizăm. Acum veți înțelege de ce v-am vorbit despre femeie, cum să idealizați femeia. Apoi, desigur, vor veni filozofi, vor veni scriitori, savanți, care vor obiecta, vor spune: “Este foarte rău, ceea ce cereți; după aceea ne vom afla în asemenea stări, vom fi atât de dezamăgiți, atât de furioși. Ce spuneți dumneavoastră acolo ?! E un lucru foarte primejdios !” A, da, este primejdios pentru cei care nu știu cum să idealizeze; pentru că dacă idealizați lucrurile, fără a ști din ce motiv o faceți, cădeți în capcane și apoi picați foarte de sus și vă frângeți mijlocul. Este o întreagă știință: pentru ce să idealizăm ? Vreți să vă explic ? Pentru că vedeți, nu sunteți destul de luminați asupra acestui subiect. Să idealizăm lucrurile în sensul unei lucrări magice: de a crea, de a forma, de a cristaliza și de a ști, în același timp, de a ști la ce să ne așteptăm. Vă spuneam că eu prefer să idealizez femeile, ca și cum ar fi divinități. Dar, în realitate, eu știu foarte bine dacă este adevărat sau fals. Și atunci de ce trebuie să mă amăgesc, să mă înșel ? Pentru că... Iată de ce: când idealizați femeia, lucrați asupra voastră înșivă în așa fel, încât vă direcționați, vă orientați forțele, dorințele, opiniile, ideile către vârful creației și totul devine frumos, totul devine strălucitor, totul devine minunat și extraordinar,

expresiv, și voi sunteți aceia care beneficiați datorită practicii voastre. Toate femeile pe care le întâlniți vor fi o sursă de binecuvântări, de inspirație, de descoperiri, de revelații, de extaz, pentru că nu vă legați prea jos, în planul fizic, în planul material unde sunt acumulate atâtea alte lucruri. Rămâneți mereu cu această impresie a ceva strălucitor, luminos, perfect, ca Mama Divină. Și acest lucru devine o sursă de binecuvântări. Atunci trăiți în frumusețe și nu vreți să cunoașteți realitatea, pentru că știți dinainte că într-un oraș, de exemplu, sunt atâtea lucruri bune, nu-i așa, dar în subteran sunt canale, canalizare, tot felul de lucruri. De ce să cobori ca să vezi ce înseamnă orașul în întregime, în toate ramificațiile ? Rămâneți mai bine pe clădiri... pe Turnul Eiffel, de exemplu, sau pe Champs Elysées... și așa mai departe. Sunt atâtea lucruri frumoase ! Ei da, dar oamenii vor să exploreze, să cunoască tot ce e murdar, tot ce e dezgustător, și pe urmă sunt murdari, mânjiți și nimeni nu mai vrea nici să-i îmbrățișeze, nici să-i invite, nici nimic, pentru că au studiat mult prea mult latura infernală, latura negativă, latura murdară. Iată de ce trebuie să idealizezi. Acum vedeți ? Și dacă cei care idealizează – pentru că toți oamenii idealizează lucrurile și ce li se întâmplă apoi ? Oh, là, là, catastrofe ! De ce ? Pentru că și-au schimbat idealizarea cu realizarea. Au coborât. Dacă n-ar fi coborât, bucuria aceea, fericirea aceea, frumusețea aceea ar fi continuat. Priviți acum: în mâinile unui ignorant, idealizarea este ceva groaznic și primejdios, pentru că apoi îl așteaptă hăurile, prăpăstiile. Dar în mâinile unui Inițiat, care știe cum să se folosească de ea, este cea mai mare sursă de binecuvântări. A, iată iarăși niște lucruri care n-au fost niciodată explicate. Vedeți ? Asta nu veți găsi în cărți. Ei da, dar ceea ce vă spun eu presupune ființe foarte avansate, foarte experimentate, adică cele care au suferit foarte, foarte mult, care au multă experiență și care au trecut prin dureri și nenorociri și au tras concluzii și sunt evaluați, sunt inteligenți, iar acum vor să lucreze altfel. Dar pentru ceilalți, acesta este un lucru de ne-conceput. Ei trebuie lăsați să experimenteze cum vor, să idealizeze și să realizeze, este treaba lor. Vor fi dezamăgiți. Dar eu vorbesc pentru cei care deja au suferit mult în

trecut, care au înțeles... Și atunci îi luminez, ca să știe cum sunt lucrurile cele mai bune în viață. Nu există nici o primejdie în a idealiza, dar cu condiția să nu te apropie prea tare. Și veți vedea apoi: zi și noapte veți fi dilatați, încântați, nu vă veți mai încăpea în piele. Când ceilalți vor veni să vă spună: «Dar sunteți chiar prost, chiar stupid ! Ce se află acolo unde sunteți așa de încântat ? Dacă ați ști măcar ce vicii, acele fapte care vă ??? » «Nu vreau să știu ! Ei cu ale lor, eu cu ale mele (???)». Să-și păstreze viciile pentru ei ! Să-și umple cunoașterea cu murdării. Iar eu...» Și este adevărat. Nu este fals ce vă spun. În realitate, bărbatul și femeia sunt foarte frumoși, perfecți în Înalt. Dar cum ei încă nu au manifestat, nu au coborât pentru a arăta această splendoare, această bogăție pe care o reprezintă în Înalt, aici jos, ce vreți ? Sunt cam cu defecte, puțin deformați, puțin contorsionați, puțin murdăriți, pentru că în lumea fizică totul este amestecat, ești obligat să te murdărești. Dar dacă ați putea vedea femeile acolo sus, în Înalt sau dacă ați putea vedea bărbații, acolo sus, nu ați avea cuvinte pentru a exprima splendoarea pe care o reprezintă. Iată adevărul. Iar acum, aceste adevăruri sunt absolut veridice, pentru că ele vin dintr-o știință inițiativă. Și apoi, ce vor spune ceilalți ? E treaba lor, eu nu mă asociez (la ce spun ei). V-am mai spus: într-o zi, a venit la Izgrev un doctor. Ce mi-a revelat în privința femeilor ! Oh, là, là ! Nu vreau să vă spun cum le numea. El a spus : « Femeile sunt ceva cu «v» urmat de încă ceva.» Am fost din cale-afară de indignat. Și nu l-am mai primit, pentru că nu asta e femeia. Asta e ceva ce-i aparține, dar ea însăși, oh, là, là ! e o splendoare. Și lucrurile stau la fel și cu bărbații. Iată de ce această practică, acest exercițiu, această atitudine de a lua faptele în înalt, de a le considera așa cum le-a creat Dumnezeu va fi pentru voi o sursă de binecuvântări și de inspirație, asta v-o pot spune. Eu am reușit. Voi spuneți :«Sunteți prea prost, prea neștiutor, nu știți ce înseamnă femeia - sau bărbatul !» Oh, poate știu mai bine decât voi, dar nu vreau să mă opresc pentru a ști. Vreau să trăiesc în această poezie, în această frumusețe. Este o lucrare magică.

A idealiza lucrurile este cel mai bun mod de a evolua. De ce evoluează copiii

atât de repede ? Pentru că li se spun povești atât de încântătoare, cu zâne, cu atâtea și atâtea lucruri. Și ei sunt fericiți, sunt mulțumiți. Iar când vine ziua în care li se arată proza, realitatea, ei pierd toată această bucurie pe care o aveau, această strălucire, această tinerețe, această iuțeală, această finețe. Devin grosolani, devin prozaici, devin îndoielnici, increduli, antipatici, dezagreabili, pentru că nu mai trăiesc în povești. Devin ??? Vedeți, așadar ?! «Da, veți spune, dar ca să mergeți acum să-i învățați pe oameni să trăiască mereu ca în povești, riscați să se întâmple catastrofe.» Asta e adevărat. Dar este adevărat doar pentru cei care nu știu să continue pe aceeași direcție. Ei vor să atingă, vor să guste, vor să știe. Ca și copiii, care vor să știe ce e cu ceasul acela care sună, care merge. Și îl fac bucăți pentru a vedea. Și s-a isprăvit cu ceasul, nu mai merge. Aceasta este munca unora: ei distrug, demolează. Și apoi nu mai există ???, nu mai există ceas, sunt rămășițe. Iată ce fac oamenii acum cu toată creația, cu toate făpturile lui Dumnezeu. Să vadă ce este înăuntru. Ce să existe ? Există intestine, colonul, tot felul de lucruri... De ce să te duci să te uiți ca să vezi asta (???). De ce să nu mergi foarte, foarte sus și să folosești microscop, telescop, aparate de ascultare și așa mai departe, să vezi, să simți, să guști în Înalt. De ce mereu jos ? Și apoi vor să mă convingă pe mine că înțelepciunea și cunoașterea și perfecțiunea sunt în intelect. Eu nu cred. Eu sunt încăpățânat și n-am vrut niciodată să accept această filozofie.

Este de-ajuns să-i vezi pe ceilalți ca să știi ce se întâmplă, în loc să vrei să experimentezi aceleași lucruri. Ca cineva care vrea neapărat să știe ce înseamnă să fii beat. Este atât de necesar să (se îmbete el însuși) ? Doar privindu-i pe ceilalți cum sunt când sunt beți și ce frumusețe reprezintă, ce farmec... e de-ajuns. De ce să experimentezi mereu infernul pentru a-l cunoaște ? Lăsați-i pe ceilalți să-l cunoască ! Iar noi (să cunoaștem) Cerul. Dar pentru Cer nu prea sunt candidați. V-am spus într-o conferință: când este vorba să cunoască lucrurile celeste, să le verifice, să le trăiască, să le experimenteze, oamenii se mulțumesc cu citate – cutare Sfânt, cutare Profet, cutare Inițiat a trăit acest lucru. Și voi ? N-

are rost. Oamenii trăiesc latura infernală. Ca să vedeți mentalitatea lor. Este bine ? Și mă întorc la idealism. Când vreți să vă idealizați pe voi înșivă – căci mă întorc la noi înșine... Mai întâi v-am spus să idealizați femeile, bărbații, tot ce e în jurul nostru. Să ne idealizăm înseamnă să ne imaginăm că suntem cu adevărat perfecți – să zicem o perfecțiune în virtuți, în calități, în posibilități, în forme, în culori, în structură, tot, tot, tot ideal. Aceasta este o muncă magică, pe care discipolul trebuie s-o facă, pentru că ea accelerează această perfecțiune. Altfel, dacă rămâne tot timpul, tot timpul, tot timpul, asupra realității, așa cum este ea, prozaică, îi vor trebui poate milioane de ani pentru a se perfecționa. Și aceasta pentru că va lucra întotdeauna cu imaginile, cu formele, cu manifestările foarte inferioare și asta acționează asupra noastră înșine; nu putem avansa, nu putem evolua. Ne trebuie deci ceva care să fie superior și sublim și să ne concentrăm asupra acelor lucruri și atunci acele lucruri acționează asupra noastră și provoacă în noi alte vibrații, alte elanuri, alți stimuli și simțim dorința să le atingem. Și în acel moment facem progrese, avansăm. Vedeți, așadar, latura magică ? Dacă lucrați numai cu tot ce e urât, cu tot ce e deformat, cu tot ce e dezagreabil, atunci împiedicați producerea acestui proces – de a prezenta dinaintea voastră ceva care să vă stimuleze, să vă incite, să vă activeze, să vă însuflețească. În al doilea rând, când nu aveți aceste lucruri, în interiorul vostru nu sunt provocate, declanșate alte forțe și vă “bălăciți” în aceleași lucruri toată viața. Deci nu veți cunoaște niciodată realitatea. Veți spune: «Dar ce realitate ? Eu tocmai în realitate (mă aflu, încerc să rămân)...» Ei bine, nu. Acea realitate nu este încă reală. Este o iluzie. Adevărata realitate este ceea ce e ideal. Da, ce e perfect, ce e divin. Aceasta este singura realitate. În timp ce restul, despre care credem că este o realitate, sunt iluzii, sunt minciuni. Iată cum vom cunoaște realitatea. Când idealizăm lucrurile, când divinizăm lucrurile, tot, tot, tot, chiar și pe noi înșine, asta este Jnani Yoga. Jnani Yoga nu este altceva decât un proces de idealizare. De ce ne căutăm (pe noi înșine) ? De ce vrem să ne găsim în vârful, cu Dumnezeu însuși ? De ce spunem: «El și cu mine suntem una.», «Eu sunt

El.» și așa mai departe ? Căutăm Eul Superior, căutăm scânteia, căutăm spiritul divin în noi înșine, tocmai pentru că suntem acest spirit, el este realitatea., ca să ieșim din această ???, pentru a progresa. Aceasta este adevărata idealizare: să găsim realitatea, pe noi înșine, care suntem reali undeva - și nu aici. Așa că vedeți, totul corespunde, totul converge, totul se explică. Eu nu inventez nimic. Așadar, făcând, creându-ne o imagine care cuprinde toate perfecțiunile, toate capacitățile, dacă o hrănim, o răsfățăm, o mângâiem, o îmbățișăm pentru a o întări, iată că într-o zi ea se va realiza în noi și devenim ființe cu totul diferite, mai bune decât înainte. Ei da, dar pentru a face asta trebuie să înveți, să cunoști... Altfel, dacă ești ignorant, nu reușești să faci acest lucru. Dacă ești ignorant, nu poți. Încercați să găsiți celelalte conferințe – care n-au fost încă publicate, din păcate – în care explic, chiar și din punct de vedere alchimic, că pentru a produce piatra filozofală, se lucrează cu două lucruri: cu căldura (cu focul) și cu materia... (???) Iată cele două principii – pentru că unul este feminin. Vedeți, întotdeauna alchimiștii... pentru a produce copilul, care este piatra filozofală – adică ceva care putea, după aceea, să transforme totul în aur sau să prelungească viața. Sau chiar, înghițind această piatră filozofală, preparată sub formă lichidă, deveneai atotștiutor. După aceea cunoșteai tot. Ea avea trei proprietăți: una fizică – aurul, iar apoi viața, adică longevitatea și în al treilea rând cunoașterea, inteligența. În acele conferințe v-am explicat că, din punct de vedere astrologic, ei spun că lucrarea trebuie începută când Soarele intră în Berbec, primăvara. De ce în Berbec ? Pentru că, după știința astrologică, (în acest semn) Soarele este în exaltare. Și Luna în Taur. De ce în Taur ? Pentru că Luna este în exaltare în Taur. Apoi, cele două produc Gemenii, adică copilul, piatra filozofală. Ei da, dar pentru a ști ce este Soarele, ce este Luna, v-am explicat: Soarele este forța, voința, spritul, focul, principiul masculin, iar Luna este principiul feminin, materia, imaginația, femeia, sentimentele și așa mai departe. Iar apoi, lucrând așadar cu focul sacru, cu voința, asupra imaginației, asupra propriei noastre imaginații, creăm un copil adică o imagine perfectă.

Principiul masculin nu știe să formeze – el știe să creeze, dar nu poate forma, nu i-a fost dată formarea – în timp ce principiul feminin nu știe să creeze, el știe să formeze, ca femeia, priviți: ea formează copilul, știe cum să-l formeze. Iar bărbatul nu poate face asta. Dar ea nu poate crea. Ea este formatoare. Așadar, în același fel, imaginația noastră este formatoare. Vedeți cât de bine se potrivește: este logic, este corect, numai că pentru a descoperi lucrurile acestea... Iată de ce acest gând este foarte, foarte, foarte important, foarte bogat.

Așadar o imagine divină. Iar apoi, desigur, ea se reflectă: peste tot unde mergem, toți oamenii pe care îi întâlnim, chiar în creația așa-zis neînsuflețită, pietrele, plantele, cristalele, animalele, munții, pretutindeni influențați benefic întreaga natură, pentru că din voi ies forțe și vibrații care acționează plăcut, favorabil, armonios asupra a tot. Pretutindeni echilibrați lucrurile, pretutindeni le calmați, pretutindeni le armonizați. Dezordinea devine o armonie – cu condiția să fi realizat aceste lucruri și ca acum din voi să emane această armonie. Priviți cât de departe merge lucrul acesta: până la infinit. Și toți oamenii care doresc, vedeți, ei doresc cu toții să fie iubiți, să fie acceptați, să fie invitați, să fie mângâiați, să fie apreciați. Toți doresc, dar nu știu drumul, care este drumul care duce acolo. O, spun ei, dacă am avea bijuterii, brățări, coliere, zorzoane, mărunțișuri, creme, tot felul de lucruri... Și chiar și pantofii, tocul pantofilor. Vedeți, pentru a atrage, pentru a fi iubit; dar este artificial, nu durează mult timp, pentru că din interior nu iese nimic, nici un parfum, ca să zicem așa. Iar în exterior... Adevărata cale este de a-ți schimba vibrațiile, de a lucra asupra ta însuși, de a idealiza lucrurile. Și de câte ori nu le-am spus unora: «De ce sunteți grăbiți să îmbătrâniți? Singurul lucru care este sigur, sigur și neîndoielnic este că vom îmbătrâni. Și atunci de ce vreți să accelerați acest proces?» Vă asigur că toți vor să ajungă în vârstă, bătrâni. Ei bine, este același lucru: dorința de a cunoaște realitatea lucrurilor. Le-am spus: nu o cereți, ea este aici, ea va veni, adică ghiarele, înțepăturile, veți fi mereu mușcați, mereu prost tratați, acesta este realitatea. Nu vă grăbiți atât de tare s-o cunoașteți, ea va veni, va veni. Dar

mențineți latura ideală (pentru a ???), pentru a neutraliza puțin, pentru că realitatea este aici, prezentă, n-o să vă dea pace. De pildă bătrânețea: ceea ce este sigur și neîndoielnic, este că într-o zi vom pleca. Nu există lucru mai sigur decât acesta. Nu există. Vedeți ? Este adevărat ? Iată, deci, certitudinea absolută, dar oamenii caută alte certitudini. Ca să vezi ! (Dar altele) nu există.

Fața B

Tocmai v-am spus un lucru benefic, constructiv, educativ și foarte, foarte util. Așa că, dacă aveți timp. Pentru că oamenii sunt prea afundați, prea prinși, prea... Încercați. Câștigați apoi câteva minute, ciupiți pe ici, pe colo, ca să vă eliberați de tot felul de ocupații pentru a avea câteva minute sau o oră, două pentru a face această muncă, pentru că nu există vreuna care să o depășească. Credeți-mă. Nu există. Nu vă pot spune că veți avea rezultate imediat. A, nu, nu, nu ! Este munca cea mai îndelungată, cea mai dificilă, cea mai descurajantă, dacă vreți. Ei da, dar este cea mai bună ! Eu nu cunosc altele care să fie mai bune decât aceasta. Dar durează. Nu vă așteptați, nu credeți că o să meargă repede, repede, repede... și dacă nu merge repede să fiți dezamăgiți. Nu, trebuie să știți dinainte că este așa și să nu fiți niciodată dezamăgiți. Și am mai descoperit ceva. Pentru a vă dovedi că eu am găsit cheia, cheia cea mai grozavă, cea mai eficientă: cele două principii. Și mânuiesc această cheie, fără încetare, pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni. Așadar, am spus că principiul feminin este latura obiectivă – materia, lumea, evenimentele, lucrurile, tot ce primim. Este latura... Dar asta înseamnă că trebuie să rămânem așa, doar cu acest principiu, să primim lucrurile, mâncarea, hrana, aerul și aparatura tot, tot, tot, fără să adăugăm ceva ce se numește principiul masculin, pentru a însufleți, pentru a stimula, pentru a insufla viață, pentru a amplifica, pentru a idealiza, pentru a mări ? Iată un lucru pe care nu îl facem. Principiul masculin, adică voința, nu-i așa... Ne mulțumim numai cu ce primim, cu ce vedem, cu ce mâncăm și de aceea (toate acestea) nu sunt însuflețite, nu sunt pline de viață, nu sunt divinizate, pentru că suntem pasivi, leneși. Nu facem nimic în forul nostru interior pentru a adăuga un

element, a aduce ceva în exterior și a transforma acea materie. Iată marele secret. Dar voi nu v-ați gândit la asta. Așadar, ??? este aici, prezent. Iar noi unde suntem ? ??? să adăugăm ceva din ceea ce ne prezintă, din ceea ce ne dă. Pentru că este doar o latură, nu trebuie să ne limităm la ea, să ne gândim la hrană, la pilule, la remedii, tot, copacii, tot ce este în afara noastră, care ne influențează și trăim viața așa, viața biologică, viața vegetativă. Iar viața spirituală ? Ea există doar la Inițiați, pentru că ei primesc asta, înțeleg asta, dar adaugă un element, un ferment, ceva din interior pentru ca aceasta (viața) să devină completă, să devină divină. Ei bine, oamenii nu știu să facă asta. Nu știu să facă asta.

Oh, là, là ! E nevoie de o conferință despre acest subiect. Și veți vedea ce voi scoate din el: tot ceea ce facem, tot ce mâncăm, tot ce bem, ce primim... dar în interior suntem pasivi. Primim, desigur, trăim. Dar suntem incapabili să aducem ceva din înalt pentru a-l adăuga și a schimba această materie, adică a o îmbunătăți. Și ne întoarcem la felul cum considerați lucrurile; când începeți să considerați altfel lucrurile, oamenii, plantele, lumea vegetală, toate obiectele, înseamnă că adăugați ceva, iar ele nu mai acționează în același fel asupra voastră, pentru că ați adăugat felul de a le considera. De pildă, cineva vă dă un remediu pentru a vă vindeca. Depinde foarte mult de voi să-l diminuați sau să-l amplificați. Dacă nu credeți în el, efectul lui va fi mai puțin puternic; dar dacă puneți în el credința voastră, acest efect se va mări. Deci, a considera un lucru (într-un mod sau altul) înseamnă să introduci deja în el un element care vine din interior, din noi. Dar (oamenii) nu știu să facă asta și nu o fac. Iau lucrurile așa cum sunt. Sunt pasivi, sunt ne-creatori și e păcat. E păcat. Câte lucruri n-am putea adăuga la tot ce vedem, la tot ce auzim, la tot ce mâncăm, tot ce întâlnim, tot ce citim, la flori, la tot. Suntem capabili să scoatem ceva din noi înșine, pentru a înfrumuseța, a perfecționa lucrurile, pentru a le armoniza sau a le demola, a le distruge. Lucrurile sunt, evident, așa cum sunt. Dar noi ? Și noi trebuie să facem ceva. Și sunt foarte puțin oameni care acționează. Iar aceasta este adevărata magie. Ce este un mag ? Nimic altceva decât cineva care ia ceva

și adaugă la altceva. Și iată un talisman. Vedeți ? Și lucrul acela nu era încă un talisman. El a adăugat ceva. Deci, asta explică... Lucrul acesta e cu bătaie lungă. Atâta timp cât nu acționați, atâta timp cât nu vă descurcați așa, atâta timp cât nu sunteți activi, cât dormiți, nu puteți avea cine știe ce rezultate. Chiar dacă lucrurile conțin mari posibilități, mari calități, trebuie ca și noi să scoatem ceva din noi înșine. Asta înseamnă cele două principii. Iată cele două principii. Vedeți, pentru mine este o cheie formidabilă, care îmi îngăduie să deschid mari mistere, mari taine ale naturii. Iată încă o dovadă. De ce nu vă folosiți de cele două principii pentru a înțelege tot ? Ați auzit, ați notat, este de-ajuns. Acum trebuie să lucrați cu această cheie, s-o mânuiți. Și această cheie vă va deschide multe porți (???) așa cum îmi deschide mie. Pentru că eu o folosesc, iar voi nu vă folosiți de ea. (Lucrul acesta) Este clasat (undevea), este scris, dar nu-l aplicați, nu-l folosiți și de aceea nu aveți revelații, nu faceți descoperiri noi. Tot timpul, în fiecare zi trebuie să faceți noi descoperiri. Iată cheia, v-am dat-o ! Dar ce faceți cu ea ? Este încuiată undevea. Iată ce-am extras din cele două principii: cum putem amplifica lucrurile, întări lucrurile, înfrumuseța lucrurile, este extraordinar. Și asta depinde de noi. Când ? Când ești voluntar și activ, dinamic, când ești treaz, vrei să faci ceva. În timp ce majoritatea sunt deja anchilozați, dorm încă, sunt paralizați, n-au nici o activitate. Iau lucrurile așa cum vin, nu-i așa, și atât. E adevărat ce vă povestesc eu ?

Și ce este un savant, un savant adevărat ? Fără să știe, el meșterește, muncește și descoperă ceva, pune în mișcare aparate și gata. El lucrează inconștient cu aceste principii masculin și feminin. El are niște materiale și încearcă să scoată ceva din el însuși și iată un aparat ! Fără să vrea a lucrat cu cele două principii. Altfel, dacă n-ar fi creat el ceva, lucrurile ar fi rămas așa cum sunt. Voi nici nu vă mișcați, iar el ??? Vedeți ? Și dacă este adevărat în planul fizic, de ce n-ar fi adevărat în planul psihic ? Să luăm multe lucruri care sunt în interior și să le dai o formă, o activitate. Iată adevărata muncă, dragi frați și surori. Și chiar dacă nu sunt bine înțeles – pentru că trebuie să ajungeți să vă

întrebați cum (???)... pentru a vrea și a face... Dar nu-i nimic. Odată înregistrată această conferință, chiar dacă nu va pune astăzi în mișcare frați și surori, poate peste câțiva ani... Dar odată înregistrată, este foarte important. Și dacă nu veți fi voi aceia, copiii voștri vor fi cei care vor lucra așa. Odată înregistrată, este o bogăție. Chiar dacă nu trezește nimic în voi, nu vă stimulează, nu are nici o importanță, este înregistrată. Aveți cu ce să vă ocupați toată ziua, vedeți ? Alte lucruri. Și chiar, priviți (???) natura produce lucruri, de acord, dar când omul vine pentru a înfrumuseța, a ajuta natura, este și mai bine. Este și mai bine. La fel și cu forța sexuală: este o materie, o forță care este dată. Dar oare trebuie s-o luăm așa cum e, s-o lăsăm așa cum e ? Sau să ne ocupăm să-i adăugăm un ferment, pentru a-i da o altă direcție ? Și aici este același principiu. Alchimiștii lucrau asupra materiei: prin foc, prin căldură adică prin voință, prin Soare. Soarele este individualitatea, care este deasupra, iar materia este personalitatea. Așadar, aceeași muncă se face în noi înșine. Iată deci. Poftă bună, dragi frați și surori !

KAJI MI TI ISTINATA